

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 30 maj 2022
(OR. fr, en)

9374/22

LIMITE

JAI 700
COPEN 204
DROIPEN 66
ENV 465
CODEC 765

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0422(COD)**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	9146/22
Komm. dok. nr:	14459/21 + COR 1 + ADD 1 + ADD 2 REV 1 + ADD 3
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om upphävande av direktiv 2008/99/EG – Partiell allmän riktlinje

a) Inledning

Den 15 december 2021 antog Europeiska kommissionen ett förslag till direktiv om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser¹. När texten antas kommer den att ersätta Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om samma ämne².

¹ COM(2021) 851 final, dok. 14459/21 + COR 1.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

Syftet med förslaget till direktiv är bland annat att fastställa minimiregler för fastställande av brottsrekvisit genom att uppdatera och i relativt stor utsträckning komplettera förteckningen över brott i det direktivet från 2008, men även genom att för första gången harmonisera påföljdsnivåerna på detta område.

Delen ”brott/påföljder” kompletteras med en förfarandemässig del, som omfattar bestämmelser om frysning och förverkande, preskription, territoriell tillämpning av straffrätten, skydd av personer som anmäler miljöbrott eller bistår utredningen samt rätt för den berörda allmänheten att delta i straffrättsliga förfaranden. Artiklar om ekonomiska resurser som ska anslås till yrkesutbildning, samordning mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, genomförandet av en nationell strategi för bekämpande av miljöbrott samt utvecklingen av ett effektivt statistiskt verktyg kompletterar slutligen texten för att säkerställa att den tillämpas på bästa sätt.

För att lyfta fram utmaningarna i samband med det straffrättsliga skyddet av miljön anordnade ordförandeskapet en konferens i Marseille den 17–18 maj, där domare, tjänstemän från brottsbekämpande myndigheter, diplomater, yrkesverksamma, tjänstemän, akademiker och företrädare för det civila samhället från hela Europeiska unionen deltog.

I rådet har ordförandeskapet sedan januari 2022 anordnat nio arbetsgruppsmöten, varav tre möten med RIF-råden, för att förhandla om denna text. Ordförandeskapet valde att inrikta diskussionerna på 8 av textens 29 artiklar, nämligen de som rör fastställande av brottsrekvisit respektive påföljder.

Vid de senaste arbetsgruppsmötena, och efter ett skriftligt samråd, visade det sig att en kvalificerad majoritet av medlemsstaterna ansåg att frågan om fastställande av brottsrekvisit kunde betraktas som stabil, men att medlemsstaterna behövde behandla frågan om fastställande av påföljder ytterligare.

Ordförandeskapet förelägger således rådet dels en partiell allmän riktlinje om fastställande av brottsrekvisit för antagande, dels frågor som rör fastställande av påföljder.

b) En ambitiös partiell allmän riktlinje

Den partiella allmänna riktlinje som läggs fram för justitieministrarna omfattar artikel 2 (med undantag för definitionerna av brottsoffer och den berörda allmänheten, som hänför sig till bestämmelser som ännu inte har diskuterats) samt artiklarna 3 och 4 i direktivet med tillhörande skäl (se texten i bilagan). De avser följande punkter:

- Villkoret att handlingen ska vara olaglig, det vill säga behovet av att identifiera redan befintliga skyldigheter eller förbud i miljölagstiftningen. Detta villkor är avgörande eftersom det säkerställer att miljöstraffrätten inte är ett självständigt rättsområde i den relevanta sektorsspecifika lagstiftningen.
- Avsaknaden av systematisk strafffrihet för en tjänsteman som innehar en auktorisation eller ett administrativt tillstånd.
- Fastställande av det materiella rekvisitet för varje brott på ett bättre sätt, vilket inbegriper följande:
 - Särskild uppmärksamhet ägnas åt brott som rör genomförandet av vissa olagliga eller otillåtna projekt med avseende på deras miljöpåverkan, eller på området för återvinning av fartyg, föroreningar orsakade av fartyg, skydd av arter av vilda djur eller växter eller reglering av invasiva främmande arter av unionsbetydelse,
 - Fastställande av riktlinjer för att bistå utredande myndigheter, åklagarmyndigheter och dömande myndigheter när de har att bedöma om en skada är väsentlig eller om en mängd är försumbar.
 - Identifiering av de brott som inte endast omfattar uppsåtliga handlingar utan även sådana som begås åtminstone av grov oaktsamhet.

Diskussionerna var intensiva och krävde att alla delegationer hade en mycket nära samordning mellan ministerierna, särskilt justitie-, inrikes- och miljöministerierna. Eftersom de handlingar som ska kriminaliseras är många, varierande och av teknisk karaktär blev debatten livlig.

Denna partiella allmänna riktlinje skapar en starkare och säkrare grund för kampen mot miljöbrottslighet. Jämfört med 2008 års direktiv gör denna partiella överenskommelse det möjligt att säkerställa följande:

- Antalet brott som kriminaliseras utökas från nio i 2008 års direktiv till tjugo i den överenskomna texten. Därigenom utvidgas räckvidden för bekämpningen av denna brottslighet, vilket möjliggör fler åtal vid behov.
- Nya typer av miljöskador införs, såsom allvarliga överträdelser av EU:s kemikalielagstiftning, olagligt uttag av vatten, olaglig handel med timmer och olaglig återvinning av förorenande fartyg. Detta bemöter farhågor som ofta tagits upp av miljöspecialister och innebär en anpassning av EU-lagstiftningen till nya miljöutmaningar.
- En strikt och detaljerad definition av de handlingar som ska kriminaliseras ges i artikeldelen, utan hänvisning till bilagor som i det gamla direktivet från 2008. Det gör det lättare för rättstillämpare att omedelbart identifiera dessa handlingar och underlättar tillämpningen av direktivet.
- Försök att begå vissa gärningar kriminaliseras, något som saknades i 2008 års direktiv.
- Bestämmelser införs som förtydligar övergripande begrepp som är nödvändiga för rättstillämpare vid utövandet av brottsbekämpning, såsom ”väsentlig skada på miljön”.

c) Frågan om fastställande av påföljder är fortfarande föremål för diskussioner

Ordförandeskapet har beaktat medlemsstaternas önskan att fortsätta diskutera frågan om fastställande av påföljder. I högre grad än för något annat instrument som avser materiell straffrätt är denna fråga av särskild betydelse, eftersom varje brott kräver en överträdelse av särskilda sektorsspecifika regler. Kopplingen mellan straffrättsliga och administrativa påföljder är därför mycket viktig.

Dessutom konkretiserades diskussionerna genom följande två frågor:

- Eftersom vissa miljöbrott ofta begås på grund av grov oaktsamhet, har Europeiska kommissionen dels, med avseende på fysiska personer, föreslagit en minimiharmonisering av fängelsestraff när vissa brott har begåtts åtminstone av grov oaktsamhet och har orsakat eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada.
- Eftersom miljöbrott ofta begås av juridiska personer, har Europeiska kommissionen dels föreslagit en mekanism för exakt harmonisering av de bötesstraff och administrativa avgifter som ska tillämpas på dessa juridiska personer för uppsåtliga brott som de har begått. Det skulle vara första gången som en sådan mekanism används i en EU-rättsakt som avser materiell straffrätt. I de rättsakter som hittills antagits begränsas harmoniseringen till ett krav på att medlemsstaterna föreskriver effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

Dessa frågor debatterades intensivt under diskussionerna. Eftersom de tekniska och rättsliga aspekterna redan har diskuterats, önskar ordförandeskapet ställa två politiska frågor härvidlag till justitieministrarna för att kunna fortsätta sitt arbete mot bakgrund av vägledningen från rådets möte.

d) Slutsats

Mot bakgrund av det ovanstående uppmanas Coreper att

- 1. bekräfta den partiella allmänna riktlinjen avseende artikel 2 (med undantag för definitionerna av brottsoffer och den berörda allmänheten, som hänför sig till bestämmelser som ännu inte har diskuterats) samt artiklarna 3 och 4 i direktivet med tillhörande skäl (se texten i bilagan),**
- 2. rekommendera rådet att godkänna denna partiella allmänna riktlinje,**
- 3. rekommendera rådet att besvara följande frågor:**
 - a) Med avseende på fysiska personer, stöder ni en minimiharmonisering av fängelsestraff när vissa brott begås åtminstone av grov oaktsamhet och har orsakat eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada?**
 - b) Med avseende på juridiska personer, stöder ni en harmonisering av bötesstraff och administrativa avgifter för uppsåtliga brott som de har begått? Om så är fallet, anser ni att en indexering av det ålagda bötesbeloppet till en procentandel av den juridiska personens omsättning är godtagbar?**

[Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om upphävande av direktiv
2008/99/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) förbinder sig unionen att säkerställa en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö.

³ EUT C, , s. .

- (2) Unionen är fortsatt oroad över ökningen av miljöbrotten och effekterna av dessa, vilka undergräver effektiviteten hos unionens miljölagstiftning. Dessa brott når dessutom allt oftare utanför de staters gränser i vilka de begås. De utgör ett hot mot miljön och bör därför bemötas med lämpliga och effektiva medel.
- (3) De befintliga sanktionssystemen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG⁴ och den sektorsspecifika miljölagstiftningen har inte varit tillräckligt på alla miljöpolitiska områden för att uppnå efterlevnad av unionens miljöskyddslagstiftning. Efterlevnaden bör stärkas genom tillgång till straffrättsliga påföljder, som är en markering av samhällets ogillande av annan art än administrativa påföljder.
- (4) Utredning, lagföring och dom vid miljöbrott bör effektiviseras. Förteckningen över miljöbrott i direktiv 2008/99/EG bör ses över och ytterligare kategorier av straffbara gärningar bör införas som grundar sig på de allvarligaste överträdelserna av unionens miljölagstiftning. Bestämmelserna om påföljder bör skärpas för att öka deras avskräckande effekt och för att stärka brottsbekämpningskedjan som ansvarar för upptäckt, utredning, lagföring och dom vid miljöbrott.
- (5) Medlemsstaterna bör kriminalisera brottskategorier och öka precisionen vid fastställandet av brottsrekvisit, samt harmonisera påföljdstyperna och påföljdsnivåerna.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

- (6) Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning fastställa straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelser av unionens miljöskyddslagstiftning. Inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken fastställs i unionslagstiftningen omfattande regler om kontroll och tillsyn enligt förordning (EG) nr 1224/2009⁵ och förordning (EG) nr 1005/2008 vid allvarliga överträdelser, inbegripet sådana som skadar den marina miljön. Enligt detta system har medlemsstaterna ett val mellan administrativa och/eller straffrättsliga påföljdssystem. I linje med kommissionens meddelande om den europeiska gröna given⁶ och EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030⁷ bör vissa uppsåtliga olagliga handlingar som omfattas av förordning (EG) nr 1224/2009 och förordning (EG) nr 1005/2008⁸ fastställas som straffbara gärningar.]

⁵ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 112, 30.4.2011, s. 1).

⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Den europeiska gröna given, COM(2019) 640 final.

⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv, COM(2020) 380 final.

⁸ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

- (7) För att handlingen ska utgöra ett miljöbrott enligt detta direktiv bör den vara olaglig enligt unionslagstiftning **som syftar till att uppnå ett av målen för unionens miljöpolitik, och som har blivit antagen, särskilt på grundval av artiklarna 91, 114, 168 eller 192 i EUF-fördraget eller enligt nationella lagar och andra författningar som ger verkan åt den unionslagstiftningen.** Den handling som utgör varje brottskategori bör fastställas, och ett tröskelvärde som måste uppfyllas för att handlingen ska vara straffbar bör, när så är lämpligt, fastställas. En sådan handling bör betraktas som en straffbar gärning när den utförs uppsåtligen och, i vissa fall, även när den utförs **åtminstone** av grov vårdslöshet. En olaglig handling som orsakar dödsfall eller allvarlig personskada, väsentlig skada eller betydande risk för väsentlig skada på miljön eller på annat sätt anses vara särskilt skadlig för miljön **bör också utgöra[...]** brott när den utförs **åtminstone** av grov vårdslöshet. **Detta direktiv kräver inte att begreppet åtminstone grov vårdslöshet införs för varje del av brottet, såsom innehav, försäljning eller utbudande till försäljning, utsläppande på marknaden och liknande. I dessa fall får medlemsstaterna begränsa det straffrättsliga ansvaret till fall där begreppet åtminstone grov vårdslöshet avser vissa delar av brottet, såsom skyddsstatus, försumbar mängd eller sannolikhet för att handlingen orsakar väsentlig skada.** Det står medlemsstaterna fritt att anta eller behålla strängare straffrättsliga bestämmelser på det området. **Om inte annat uttryckligen anges i detta direktiv bör de termer som används i detta direktiv tolkas i den mening som avses i de respektive rättsakter som är specifikt tillämpliga på en viss handling, om termerna definieras i dessa akter. Detta direktiv ska inte påverka skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheter och rättsprinciper som fastställs i artikel 6 i EU-fördraget, inbegripet principen ”inget brott utan lag, inget straff utan lag”.**

- (8) En handling bör betraktas som olaglig även om den utförs med tillstånd från en behörig myndighet i en medlemsstat, om tillståndet erhållits, **bland annat**, på bedrägligt sätt eller genom korruption, utpressning eller tvång. **Innehav av ett sådant tillstånd utesluter ju inte straffrättsligt ansvar för tillståndshavaren, så länge som tillståndet är olagligt och innehavaren kände till denna rättsstridighet eller inte kunde vara omedveten om den. Om det krävs ett tillstånd utesluter dessutom inte det faktum att tillståndet är lagenligt att ett straffrättsligt förfarande kan inledas mot en tillståndshavare som inte uppfyller alla specifika skyldigheter för det tillståndet eller andra relevanta rättsliga förpliktelser som inte omfattas av tillståndet.**
- (8a) Dessutom bör aktörerna vidta nödvändiga åtgärder för att följa de lagar och andra författningar om miljöskydd som är tillämpliga när de utövar respektive verksamhet, bland annat genom att uppfylla sina skyldigheter enligt tillämplig EU-lagstiftning och nationell lagstiftning vid förfaranden som reglerar ändringar eller uppdateringar av befintliga tillstånd.
- (9) Miljön bör skyddas i vid bemärkelse, i enlighet med artikel 3.3 i EU-fördraget och artikel 191 i EUF-fördraget, och omfatta alla naturresurser – luft, vatten, mark, vilda djur och växter inklusive livsmiljöer – samt miljötjänster. **Vissa brott i detta direktiv inbegriper ett kvalitativt tröskelvärde som kräver att handlingen orsakar dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft, vatten eller markkvalitet eller på djur eller växter. Eftersom sådana skador kan leda till skador på den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna bör det kvalitativa tröskelvärdet förstås i vid bemärkelse, inbegripet, i förekommande fall, väsentlig skada på djur och växter, livsmiljöer och miljötjänster.**

(9a) I detta direktiv definieras bland annat ett brott som avser utsläppande på marknaden, i strid med ett förbud eller ett annat krav som syftar till att skydda miljön, av en produkt vars användning leder till att det i luft, mark eller vatten avges, släpps ut eller införs material eller ämnen eller joniserande strålning i en mängd som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter. till följd av att produkten används i stor skala. I detta sammanhang avser användning i stor skala den kombinerade effekten av flera användares användning av produkten, oavsett deras antal, så länge brottet orsakar eller sannolikt kommer att orsaka skador på miljön eller människors hälsa.

[(10) De accelererande klimatförändringarna, förlusten av biologisk mångfald och miljöförstöringen, i kombination med påvisbara exempel på deras ödesdigra verkningar, har medfört att den gröna omställningen har erkänts som vår tids avgörande mål och en fråga om rättvisa mellan generationerna. Därför bör detta direktiv, i takt med att unionslagstiftningen som omfattas av det utvecklas, även täcka all uppdaterad eller ändrad unionslagstiftning som är av relevans med avseende på de brottsrekvisit som fastställs i detta direktiv, när skyldigheterna enligt unionsrätten förblir oförändrade i sak. När nya rättsliga instrument förbjuder nya handlingar som är skadliga för miljön bör detta direktiv emellertid ändras så att även de nya allvarliga överträdelserna av unionens miljölagstiftning läggs till i brottskategorierna.]

- (11) De kvalitativa och kvantitativa tröskelvärden som används för att fastställa rekvisit för miljöbrott bör förtydligas genom tillhandahållande av en icke uttömmande förteckning över omständigheter som av de myndigheter som utreder och lagför brott och dömer brottmål, **i förekommande fall** bör beaktas vid bedömningen av sådana tröskelvärden. Det skulle främja en enhetlig tillämpning av direktivet och en effektivare bekämpning av miljöbrott samt skapa rättssäkerhet. Trösklarna eller tillämpningen av dem bör emellertid inte göra det orimligt svårt utreda och lagföra brott eller döma i brottmål.
- (11a) **Om en olaglig handling, i enlighet med detta direktiv, som begås uppsåtligen orsakar ett dödsfall, bör avsikten tolkas i enlighet med nationell lagstiftning. Vid tillämpningen av detta direktiv skulle det därför kunna förstås som en avsikt att döda, eller det skulle också kunna omfatta en situation där förövaren frivilligt och i strid med en viss skyldighet har agerat, eller avstått från att agera, dock utan att önska eller acceptera ett dödsfall som ändå inträffat. Samma logik gäller när en olaglig handling, i enlighet med detta direktiv, som begås uppsåtligen orsakar allvarlig personskada.**
- (11b) **När det gäller de brott som avses i detta direktiv bör begreppet åtminstone grov vårdslöshet tolkas i enlighet med nationell lagstiftning.**

- [(12) Vid straffrättsliga förfaranden och rättegångar bör vederbörlig hänsyn tas till involveringen av kriminella organisationer vars verksamhet inverkar negativt på miljön. Vid de straffrättsliga förfarandena bör korruption, penningtvätt, cyberbrottslighet och dokumentbedrägeri samt – när det gäller affärsverksamhet – gärningsmannens avsikt att maximera vinsterna eller minska kostnaderna om dessa uppkommer i samband med miljöbrott, tas upp. Dessa former av brottslighet är ofta kopplade till allvarliga former av miljöbrottslighet och bör därför inte behandlas isolerat. I detta avseende är det särskilt oroande att vissa miljöbrott tolereras eller aktivt stöds av behöriga myndigheter eller tjänstemän under utövandet av sitt offentliga uppdrag. I vissa fall kan detta till och med ta formen av korruption. Exempel på sådana beteenden är att blunda för eller tåga om överträdelser av miljöskyddslagar efter inspektioner, avsiktligt avstå från inspektioner eller kontroller, till exempel av huruvida villkoren i tillståndet iakttas av tillståndsinnehavaren, besluta eller rösta för att utfärda olagliga tillstånd eller lägga fram falska eller osanna positiva rapporter.]
- (13) Anstiftan av och medhjälp till brott som begås uppsåtligt bör också vara straffbart. Försök till ett brott som orsakar dödsfall eller allvarlig personskada, orsakar eller kan orsaka väsentlig skada på miljön eller på annat sätt anses vara särskilt skadligt bör också utgöra ett brott, om det görs uppsåtligen.
- [(14) Påföljderna för brotten bör vara effektiva, avskräckande och proportionella. Därför bör miniminivåer för det högsta fängelsestraffet fastställas för fysiska personer. Kompletterande påföljder anses ofta vara effektivare än ekonomiska påföljder, särskilt för juridiska personer. Ytterligare påföljder eller åtgärder bör därför finnas tillgängliga i straffrättsliga förfaranden. Dessa bör omfatta skyldighet att återställa miljön, uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner, samt återkallande av tillstånd och auktorisationer. Detta påverkar inte domares eller domstolars rätt att i straffrättsliga förfaranden besluta om lämpliga påföljder i de enskilda fallen.

- (15) Juridiska personer bör också hållas straffrättsligt ansvariga för miljöbrott enligt detta direktiv om så föreskrivs i nationell lagstiftning. Medlemsstater vars nationella lagstiftning inte föreskriver straffrättsligt ansvar för juridiska personer bör säkerställa att deras administrativa påföljdssystem innehåller effektiva, avskräckande och proportionella påföljdstyper och påföljdsnivåer i enlighet med detta direktiv för att uppnå dess mål. Juridiska personers ekonomiska ställning bör beaktas för att säkerställa att den utdömda påföljden är avskräckande.
- (16) En ytterligare tillnärmning och effektivisering av nivåerna på de påföljder som utdöms i praktiken bör främjas genom att det införs gemensamma försvårande omständigheter som återspeglar brottens allvar. Om ett dödsfall eller en allvarlig personskada har orsakats och dessa omständigheter inte redan är brottsrekvisit, kan dessa betraktas som försvårande omständigheter. Om ett miljöbrott orsakar betydande och oåterkallelig eller långvarig skada på ett helt ekosystem, bör detta på samma sätt utgöra en försvårande omständighet på grund av dess allvar, vilket även gäller fall jämförbara med ekocid. Eftersom de olagliga vinster eller utgifter som kan genereras respektive undvikas genom miljöbrott är ett viktigt incitament för brottslingar, bör dessa beaktas vid fastställandet av lämplig påföljdsnivå i de enskilda fallen.
- (17) Om brotten är av fortlöpande karaktär, bör de fås att upphöra så snart som möjligt. Om gärningsmannen har gjort ekonomiska vinster bör dessa vinster förverkas.

- (18) Detta direktiv bör in påverka tillämpningen av nationella straffrättsliga allmänna regler och principer om meddelande av fällande domar och om tillämpning och verkställighet av påföljder i enlighet med de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall.
- (19) Medlemsstaterna bör fastställa regler om preskriptionstider som är nödvändiga för att göra det möjligt för dem att effektivt bekämpa miljöbrott, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser som inte fastställer preskriptionstider för utredning och lagföring av brott och verkställighet av påföljder.
- (20) Skyldigheterna enligt detta direktiv att föreskriva straffrättsliga påföljder bör inte undanta medlemsstaterna från skyldigheten att föreskriva administrativa påföljder och andra åtgärder i den nationella lagstiftningen för överträdelser som fastställs i unionens miljölagstiftning.
- (21) Medlemsstaterna bör tydligt fastställa tillämpningsområdet för administrativ och straffrättslig brottsbekämpning när det gäller miljöbrott i enlighet med sin nationella lagstiftning. Vid tillämpningen av den nationella lagstiftning som införlivar detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet principen om *ne bis in idem*, beaktas vid utdömandet av straffrättsliga och administrativa påföljder.

- (22) Dessutom bör rättsliga och administrativa myndigheter i medlemsstaterna ha en rad straffrättsliga påföljder och andra åtgärder till sitt förfogande för att bemöta olika typer av brottsliga handlingar på ett skräddarsytt och effektivt sätt.
- (23) I synnerhet med tanke på rörligheten hos de personer som utför sådana olagliga handlingar som omfattas av detta direktiv, i kombination med brottens gränsöverskridande karaktär och möjligheten till gränsöverskridande utredningar, bör medlemsstaterna fastställa sin jurisdiktion för att effektivt motverka sådana handlingar.
- (24) Miljöbrotten skadar naturen och samhället. Människor som anmäler överträdelser av unionens miljölagstiftning gagnar genom sitt agerande allmänintresset. De spelar en nyckelroll när det gäller att avslöja och förhindra sådana överträdelser och bidrar på så sätt till att skydda samhällets välfärd. Enskilda personer som har kontakt med en organisation inom sin arbetsrelaterade verksamhet är ofta de första som får vetskap om hot mot eller skada för det allmänna intresset och miljön. Personer som rapporterar om oegentligheter kallas visselblåsare. Potentiella visselblåsare avskräcks ofta från att rapportera om sina farhågor eller misstankar av rädsla för repressalier. Sådana personer bör omfattas av ett balanserat och effektivt skydd för visselblåsare som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937⁹.
- (25) Även andra personer kan besitta värdefull information om potentiella miljöbrott. Det kan röra sig om medlemmar i den berörda gruppen eller samhällsmedlemmar som är aktiva inom miljöskydd. Personer som anmäler miljöbrott och personer som samarbetar vid bekämpningen av sådana brott bör ges nödvändigt stöd och bistånd i samband med straffrättsliga förfaranden, så att de inte missgynnas av att samarbeta, utan får stöd och hjälp. Dessa personer bör också skyddas från att trakasseras eller att utsättas för otillbörlig lagföring för att de rapporterar om sådana brott eller samarbetar i de straffrättsliga förfarandena.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

- (26) Eftersom naturen inte kan företräda sig själv som brottsoffer i straffrättsliga förfaranden, bör de medlemmar av den berörda allmänheten, enligt definitionen i detta direktiv med beaktande av artiklarna 2.5 och 9.3 i Århuskonventionen¹⁰, ha möjlighet att företräda miljön som en kollektiv nytta, inom medlemsstaternas rättsliga ram och i enlighet med relevanta förfaranderegler.
- (27) Brist på resurser och brottsbekämpande befogenheter för nationella myndigheter som upptäcker, utreder, lagför eller dömer i miljöbrott skapar hinder för att effektivt förebygga och bestraffa miljöbrott. Framför allt kan bristen på resurser hindra myndigheterna från att överhuvudtaget vidta åtgärder eller begränsa deras verkställighetsåtgärder, vilket gör det möjligt för gärningsmännen att undgå ansvar eller kan leda till att de får ett straff som inte motsvarar brottets allvar. Därför bör minimikriterier för resurser och verkställighetsbefogenheter fastställas.
- (28) För att brottsbekämpningskedjan ska fungera effektivt krävs en rad specialistkunskaper. Eftersom miljöbrott innebär komplexa utmaningar och den tekniska karaktären hos sådana brott kräver ett sektorsövergripande tillvägagångssätt, krävs en hög nivå av juridisk kunskap och teknisk expertis samt en hög utbildnings- och specialiseringsnivå inom alla relevanta behöriga myndigheter. Medlemsstaterna bör tillhandahålla lämplig utbildning för dem som ansvarar för att upptäcka, utreda och lagföra miljöbrott eller döma i miljöbrottmål. För att maximera professionalismen och effektiviteten i brottsbekämpningskedjan bör medlemsstaterna också överväga att utse specialiserade utredningsenheter, åklagare och brottmålsdomare för att handlägga miljöbrottmål. Allmänna brottmålsdomstolar skulle kunna inrätta specialiserade avdelningar. Teknisk expertis bör göras tillgänglig för alla berörda myndigheter med ansvar för brottsbekämpning.

¹⁰ Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (UNECE) konvention av den 25 juni 1998 om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.

- (29) För att säkerställa en framgångsrik brottsbekämpning bör medlemsstaterna tillhandahålla effektiva utredningsverktyg för miljöbrott, såsom de som finns i deras nationella lagstiftning för att bekämpa organiserad brottslighet eller andra grova brott. Dessa verktyg bör bland annat omfatta avlyssning, övervakning inklusive elektronisk övervakning, kontrollerade leveranser, övervakning av bankkonton och andra finansiella utredningsverktyg. Dessa verktyg bör tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen och med full respekt för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I enlighet med nationell lagstiftning bör arten av de brott som utreds och deras allvar motivera användningen av dessa utredningsverktyg. Rätten till skydd för personuppgifter ska respekteras.
- (30) För att säkerställa ett effektivt, integrerat och enhetligt system för brottsbekämpning som rymmer administrativa, civilrättsliga och straffrättsliga åtgärder bör medlemsstaterna organisera samarbete och kommunikation internt mellan alla aktörer längs de administrativa och straffrättsliga brottsbekämpningskedjorna och mellan de aktörer som utdömer straff och de som beslutar om avhjälpan åtgärder. I enlighet med tillämpliga regler bör medlemsstaterna också samarbeta genom EU-byråer, särskilt Eurojust och Europol, samt med EU-organ, däribland Europeiska åklagarmyndigheten (EPPO) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), inom deras respektive behörighetsområden.
- (31) För att säkerställa en enhetlig strategi för bekämpning av miljöbrott bör medlemsstaterna anta, offentliggöra och regelbundet se över en nationell strategi för bekämpning av miljöbrott, i vilken de fastställer mål, prioriteringar och de motsvarande åtgärder och resurser som behövs.

- (32) För att effektivt bekämpa de brott som avses i detta direktiv är det nödvändigt att medlemsstaternas behöriga myndigheter samlar in korrekta, enhetliga och jämförbara uppgifter om omfattningen av och trenderna när det gäller miljöbrott samt insatserna för att bekämpa dem och resultaten av dessa. Dessa uppgifter bör användas för att utarbeta statistik som ska ligga till grund för den operativa och strategiska planeringen av brottsbekämpande åtgärder samt för att ge information till medborgarna. Medlemsstaterna bör samla in relevanta statistiska uppgifter om miljöbrott och rapportera dem till kommissionen. Kommissionen bör regelbundet bedöma resultaten på grundval av de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna och offentliggöra dem.
- (33) De statistiska uppgifter om miljöbrott som samlas in enligt detta direktiv bör vara jämförbara mellan medlemsstaterna och samlas in på grundval av gemensamma miniminormer. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa det standardformat i vilket statistiska uppgifter ska överföras. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹¹.
- (34) Skyldigheterna enligt detta direktiv påverkar inte unionslagstiftningen om processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden. Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att misstänkta eller tilltalades processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden respekteras fullt ut.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (35) Alternativ – Stryk ett alternativ enligt IRL-alternativet:

[*icke-deltagande:*] I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland. ELLER

[*deltagande:*] I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland genom en skrivelse meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.]

- (37) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG¹² kompletterades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG¹³ med bestämmelser om brott och påföljder för utsläpp av förorenande ämnen orsakade av fartyg. Sådana brott och påföljder bör omfattas av detta direktiv. För medlemsstater som deltar i antagandet av detta direktiv bör därför direktiv 2009/123/EG ersättas i enlighet med detta. **Av konsekvensskäl, och eftersom [vissa] medlemsstater kommer att fortsätta att vara bundna av direktiv 2009/123/EG, är det dock nödvändigt att fortsätta att hänvisa till direktiv 2005/35/EG och till direktiv 2009/123/EG om ändring av det direktivet, när det gäller brott i samband med utsläpp av förorenande ämnen orsakade av fartyg.**

- [(38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelse (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG av den 21 oktober 2009 om ändring av direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelse (EUT L 280, 27.10.2009, s. 52).

- (39) Eftersom målen för direktivet, nämligen att fastställa gemensamma rekvisit för miljöbrott och säkerställa tillgång till effektiva, avskräckande och proportionella påföljder för allvarliga miljöbrott, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av detta direktivs omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen vidta åtgärder. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (40) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, däribland skydd av personuppgifter, yttrandefrihet och informationsfrihet, näringsfrihet, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumption för oskuld och rätt till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt rätt att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer iakttas fullt ut och bör genomföras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

Genom detta direktiv fastställs minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder som syftar till ett effektivare miljöskydd.]

Artikel 2

Definitioner

1. De termer som i detta direktiv används för att definiera de brott som anges i artikel 3.2 och 3.3 ska i tillämpliga fall tolkas i enlighet med definitionerna i de rättsakter som avses i artikel 3.1 a eller b.

2. I detta direktiv gäller följande **andra definitioner:**

(1) [...]

[...]

(2) [...] ¹⁴[...] ¹⁵[...]

a) [...] *juridisk person*: varje rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag för stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer. den berörda allmänheten:

[(4) *den berörda allmänheten*: de personer som berörs eller kan beröras av de brott som avses i artiklarna 3 eller 4. Vid tillämpningen av denna definition ska personer som har ett tillräckligt intresse av en rättighet eller hävdar att en rättighet kränks samt icke-statliga organisationer som främjar miljöskydd och som uppfyller alla proportionerliga krav enligt nationell lagstiftning anses ha ett sådant intresse. brottsoffer:

(5) *brottsoffer*: brottsoffer i den mening som avses i artikel 2.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU¹⁶.]

¹⁴ [...]

¹⁵ [...]

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

Artikel 3

Brott

1. **Medlemsstaterna ska säkerställa att de handlingar som avses i punkt 2 och 3 utgör straffbara gärningar när de är olagliga.**

I detta direktiv avses med "olaglig" handling varje handling som innebär en överträdelse av

a) unionslagstiftning som syftar till att uppnå ett av målen för unionens miljöpolitik enligt artikel 191.1 i EUF-fördraget,

b) en medlemsstats lag eller annan författning eller ett beslut som en behörig myndighet i en medlemsstat fattat och som ger verkan åt den unionslagstiftning som avses i led a.

2. [...] Medlemsstaterna ska säkerställa att följande handlingar utgör straffbara gärningar när de [...] utförs uppsåtligen:

- a) Att i luft, mark eller vatten avge, släppa ut eller införa material eller ämnen eller joniserande strålning i en mängd som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
- b) Att, **i strid med ett förbud eller ett annat krav som syftar till att skydda miljön, på marknaden släppa ut en produkt vars användning leder till att det i luft, mark eller vatten avges, släpps ut eller införs material eller ämnen eller joniserande strålning** som[...] orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter till följd av att produkten används i stor skala.

- c) Att tillverka, släppa ut eller **tillhandahålla** på marknaden, **importera, exportera** eller använda ämnen, som sådana eller ingående i blandningar eller i varor, inbegripet som tillsats, när
- i) denna [...] **handling** är begränsad enligt avdelning VIII i och bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006¹⁷, eller
 - ii) denna [...] **handling** är förbjuden enligt avdelning VII i förordning (EG) nr 1907/2006, eller
 - iii) denna [...] **handling** inte uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009¹⁸, eller
 - iv) denna [...] **handling** inte uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 528/2012¹⁹, eller

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

- v) denna [...] **handling** omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008²⁰, eller
- vi) denna [...] **handling** är förbjuden enligt bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021²¹,

och den orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

- ca) Att tillverka, använda, lagra, importera eller exportera kvicksilver, kvicksilverföreningar och blandningar av kvicksilver och produkter med tillsatt kvicksilver, i strid med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/852, som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
- d) För exploatören av ett projekt, i enlighet med definitionen i artikel 1.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU²², att genomföra sådana projekt som avses i artiklarna 1.2 a, 4.1 och 4.2 i det direktivet och som anges i bilaga I eller II till det direktivet [...] ²³, utan tillstånd [...], och vilka orsakar eller kan orsaka väsentlig skada på luft- eller markkvaliteten eller [...] vattenstatusen eller på djur eller växter.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föreningar (EUT L 169, 25.6.2019, s. 45).

²² **Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).**

²³ [...]

- e) Att samla in, transportera, återvinna eller bortskaffa avfall, övervaka sådan verksamhet och efterbehandla platser för bortskaffande av avfall, inbegripet åtgärder som en handlare eller mäklare vidtar (avfallshantering), när [...] en **sådan** handling
- i) gäller farligt avfall enligt definitionen i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG²⁴ och **när den avser en icke försumbar mängd**,
- ii) rör annat avfall än det som avses i led i och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
- f) Att transportera avfall, inom tillämpningsområdet för artikel 2.35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006²⁵, när en icke försumbar mängd omfattas av sådan transport, oavsett om det rör sig om en enstaka transport eller om flera transporter som förefaller kopplade till varandra.
- g) **För ägaren, enligt definitionen i artikel 3.1.14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013²⁶, till ett fartyg som omfattas av den förordningens tillämpningsområde, att återvinna ett fartyg[...] ²⁷[...] utan att de krav som avses i [...] artikel 6.2 a i den förordningen, där det föreskrivs att återvinning ska ske vid fartygsåtervinningsanläggningar som finns upptagna på den europeiska förteckningen enligt artikel 16 i den förordningen.**

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

²⁶ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG (EUT L 330 10.12.2013, s. 1).**

²⁷ [...]

- h) Att släppa ut förorenande ämnen från fartyg enligt artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG²⁸ [...] i något av de områden som avses i artikel 3.1 i det direktivet, **från ett fartyg som omfattas av artikel 3.2 i det direktivet. Denna punkt ska inte tillämpas på de situationer som beskrivs i [...] artikel 5 i det direktivet. Denna punkt [...] ska inte heller tillämpas på mindre fall, där den utförda handlingen [...] inte orsakar en försämring av vattenkvaliteten, såvida inte upprepade mindre fall [...] tillsammans leder till försämrade vattenkvalitet, även om de inte gör det var för sig.**

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).

- i) Att [...] driva eller **stänga** [...] en anläggning där farlig verksamhet bedrivs eller där farliga ämnen [...] eller [...] **blandningar** förvaras eller används, **om en sådan handling och sådan farlig verksamhet eller sådana farliga ämnen eller blandningar omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU²⁹ [...] eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU³⁰ [...]** ³¹ **och om en sådan handling** [...] orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter. *[Om ett direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) och rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall antas före detta direktiv, ska led i ersättas med ett brott som omfattas av det direktivet.]*
- ia) Att uppföra, driva och nedmontera en anläggning, om en sådan handling och en sådan anläggning omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU³², och om en sådan handling orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG Text av betydelse för EES (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

³¹ [...]

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 178, 28.6.2013, s. 66).

- j) Att tillverka, producera, bearbeta, hantera, använda, inneha, förvara, transportera, importera, exportera eller bortskaffa radioaktivt material **eller radioaktiva ämnen, om en sådan handling och sådant material eller ämne [...]** omfattas av rådets direktiv 2013/59/Euratom³³[...] **eller** rådets direktiv 2014/87/Euratom³⁴ [...]³⁵, **och om en sådan handling [...]** orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
- k) Att i den mening som avses i direktiv 2000/60/EG³⁶ ta ut ytvatten eller grundvatten på ett sätt som orsakar eller kan orsaka betydande skada på ytvattenförekomstens ekologiska status eller potential eller på grundvattenförekomstens kvantitativa status.
- l) Att avliva, destruera, ta, inneha, sälja eller till försäljning utbjuda ett eller flera exemplar av arter av vilda djur eller växter som förtecknas i bilaga IV [...] **eller V** (om arterna i bilaga V omfattas av samma bestämmelser som de som antagits för arter i bilaga IV) till rådets direktiv 92/43/EEG³⁷ och de arter som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG³⁸, utom i de fall då handlingen avser en försumbar mängd sådana exemplar.

³³ Rådets direktiv 2013/59/Euratom av den 5 december 2013 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd mot de faror som uppstår till följd av exponering för joniserande strålning, och om upphävande av direktiven 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom och 2003/122/Euratom (EUT L 13, 17.1.2014, s. 1).

³⁴ Rådets direktiv 2014/87/Euratom av den 8 juli 2014 om ändring av direktiv 2009/71/Euratom om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar (EUT L 219, 25.7.2014, s. 42).

³⁵ [...]

³⁶ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).**

³⁷ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

- m) Att handla med exemplar av arter av vilda djur eller växter eller delar av eller produkter därav som förtecknas i bilagorna A och B till rådets förordning (EG) nr 338/97³⁹, utom i de fall då handlingen avser en försumbar mängd sådana exemplar.
- n) Att på unionsmarknaden släppa ut [...] timmer från olaglig avverkning eller av trävaror **som härrör från sådant timmer, i strid med de förbud och skyldigheter som avses i artikel 4.1 i [...]** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010⁴⁰, utom i de fall då handlingen avser en försumbar mängd. *[Om en förordning om utsläppande på unionsmarknaden samt export från unionen av vissa varor och produkter med anknytning till avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010 antas före detta direktiv, ska led n ersättas med ett brott som omfattas av artikel 3 i den förordningen.]*
- o) Att genom någon form av handling orsaka en försämring av en livsmiljö, **eller en störning av djurarter som anges i bilaga II a) i rådets direktiv 92/43/EEG⁴¹**, inom ett skyddat område, i den mening som avses i artikel 6.2 i **det [...]** direktivet [...] ⁴², när denna försämring **eller störning** är betydande. ***livsmiljö inom ett skyddsområde: varje livsmiljö för en art för vilken ett område är klassificerat som ett särskilt skyddsområde enligt artikel 4.1 eller 4.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁴³ eller varje naturlig livsmiljö eller livsmiljö för en art för vilken ett område är utsett till särskilt bevarandeområde i enlighet med artikel 4.4 i rådets direktiv 92/43/EEG eller för vilken ett område har angetts som ett område av gemenskapsintresse i enlighet med artikel 4.2 i rådets direktiv 92/43/EEG.***

³⁹ Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

⁴¹ **Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).**

⁴² [...]

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

- p) **Att föra in till unionens territorium, släppa ut på marknaden, hålla, föda upp, transportera, använda, utbyta, ge tillstånd att reproducera, odla eller kultivera, sätta ut i miljön eller sprida** invasiva främmande arter av unionsbetydelse när
- i) handlingen bryter mot de restriktioner som anges i artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014⁴⁴ **och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter,**
 - ii) handlingen bryter mot ett villkor för utfärdande av tillstånd enligt artikel 8 eller av godkännande enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 1143/2014 och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
- q) Att producera, släppa ut på marknaden, importera, exportera[...] **eller använda[...]** ozonnedbrytande ämnen enligt definitionen i artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009⁴⁵ **eller producera, släppa ut på marknaden, importera eller exportera** produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana ämnen. *[Om en förordning om ozonnedbrytande ämnen och om upphävande av förordning (EG) nr 1005/2009 antas före detta direktiv ska led q ersättas med ett brott som omfattas av den förordningen.]*

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EUT L 286, 31.10.2009, s. 1).

- r) Att [...] släppa ut på marknaden, importera, [...] använda [...] [...] eller avge fluorerade växthusgaser enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014⁴⁶ eller **släppa ut på marknaden eller importera** produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana gaser. *[Om en förordning om fluorerade växthusgaser och om ändring av direktiv 2019/1937 och upphävande av förordning 517/2014 antas före detta direktiv ska led r ersättas med ett brott som omfattas av den förordningen.]*

3. [...] Medlemsstaterna ska säkerställa att de handlingar som avses i punkt 2 a, b, c, **ca**, [...] e, f, h, i, **ia**, j, k, **l**, m, n, **o**, [...] q och r också utgör straffbara gärningar, om de begås åtminstone av grov oaktsamhet.

4. [...] **För att bedöma** om skadan eller den skada som kan uppstå är väsentlig [...] **i den mening som avses i punkt [...] 2 a-d, e ii, i, ia, j, k, p i och p ii, ska i förekommande fall en eller flera av följande faktorer beaktas:**

- a) Den påverkade miljöns ursprungliga tillstånd.
- b) Om skadan har lång, medellång eller kort varaktighet.

[...]

c) [...] Skadans utbredning.

d) [...] Skadans reversibilitet.

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 (EUT L 150, 20.5.2014, s. 195).

5. [...] För att bedöma om verksamheten kan orsaka skada på luftkvaliteten, markkvaliteten eller vattenkvaliteten **eller vattenstatusen** eller på djur eller växter [...] **i den mening som avses i punkt [...] 2 a-d, e ii, i, ia, j, k, p i och p ii, ska i förekommande fall en eller flera av följande faktorer beaktas:**

- a) Handlingen avser en verksamhet som anses vara riskabel eller farlig **för miljön eller människors hälsa, och** kräver ett tillstånd som inte har erhållits eller följts.
- b) I vilken utsträckning de värden, parametrar eller gränser som föreskrivs i [...] **en av de akter som anges i punkt 1 a eller 1 b** eller i ett tillstånd som utfärdats för verksamheten överskrids.
- c) Om materialet eller ämnet klassificeras som farligt eller på annat sätt förtecknas som skadligt för miljön eller människors hälsa.

6. [...] För att bedöma om mängden är försumbar eller icke försumbar [...] **i den mening som avses i punkt [...] 2 e i, f, l, m och n, ska i förekommande fall en eller flera av följande faktorer beaktas:**

- a) Antalet föremål som omfattas av brottet.
- b) I vilken utsträckning [...] **ett** föreskrivet tröskelvärde, värde eller någon annan obligatorisk parameter **som föreskrivs i någon av de akter som förtecknas i punkt 1 a eller b** överskrids.
- c) Den berörda djur- eller växtartens bevarandestatus.
- d) Kostnad för återställande av miljöskadan, **om den är kvantifierbar.**

Artikel 4

Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att anstiftan av och medhjälp till att begå de **uppsåtligen utförda** straffbara gärningar som avses i artikel 3.2[...] utgör en straffbar gärning.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att försök att **uppsåtligen** begå någon av de straffbara gärningar som avses i artikel 3.2[...] a, b, c, **ca**, [...]e, f, h, i, **ia**, j, k, m, n, p **i**, **p ii**, q och r [...], om det görs uppsåtligen, är straffbart.

[Artikel 5]

Påföljder för fysiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3 och 4 beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3 är belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse, om de orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada.
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.1 a–j, n, q och r är belagda med ett maximistraff på minst sex års fängelse.
4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.1 k, l, m, o och p är belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse.

5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fysiska personer som begått de brott som avses i artiklarna 3 och 4 kan bli föremål för ytterligare sanktioner eller åtgärder, som ska inbegripa
- a) skyldighet att återställa miljön inom en viss tidsperiod,
 - b) böter,
 - c) tillfällig eller permanent uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och förmåner,
 - d) förbud mot att leda anläggningar av den typ som användes för att begå brottet,
 - e) återkallande av tillstånd och auktorisationer att bedriva sådana verksamheter som ledde till att brottet begicks,
 - f) tillfälliga förbud mot att ställa upp i val till eller kandidera till en offentlig tjänst,
 - g) offentliggörande på nationell nivå eller unionsnivå av det rättsliga beslut som ligger till grund för domen eller för de påföljder eller åtgärder som tillämpats.

Artikel 6

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana brott som avses i artiklarna 3 och 4 och som begåtts till förmån för dessa juridiska personer av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation grundad på
- a) behörighet att företräda den juridiska personen,

- b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar,
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
- 2. Medlemsstaterna ska också säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som ska utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennas förmån begå ett brott som avses i artiklarna 3 och 4.
- 3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän vid, anstiftare av eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 7

Påföljder för juridiska personer

- 1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer som ställts till ansvar i enlighet med artikel 6.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.
- 2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att påföljderna eller åtgärderna för juridiska personer som enligt artikel 6.1 är ansvariga för de brott som avses i artiklarna 3 och 4 ska omfatta
 - a) bötesstraff och administrativa avgifter,
 - b) skyldighet att återställa miljön inom en viss period,
 - c) frångående av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
 - d) tillfällig uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner,

- e) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- f) återkallande av tillstånd och auktorisationer att bedriva sådana verksamheter som ledde till att brottet begicks,
- g) rättslig övervakning,
- h) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- i) tillfällig eller permanent stängning av de anläggningar som har använts för att begå brottet,
- j) skyldighet för företag att införa system för tillbörlig aktsamhet för att förbättra efterlevnaden av miljönormerna,
- k) offentliggörande av det rättsliga beslut som ligger till grund för domen eller för de påföljder eller åtgärder som tillämpats.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 6.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.
4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.1 a–j, n, q och r beläggs med böter, vars högsta gräns ska vara minst 5 % av den juridiska personens [/företagets] totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet.
5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.1 k, l, m, o och p beläggs med böter, vars högsta gräns ska vara minst 3 % av den juridiska personens [/företagets] totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet.

6. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att de olagliga vinster som härrör från brottet och den juridiska personens årliga omsättning beaktas när ett beslut fattas om lämplig bötesnivå i enlighet med punkt 1.

Artikel 8

Försvårande omständigheter

Om följande omständigheter inte redan ingår i brottsrekvisiten för de brott som avses i artikel 3, ska medlemsstaterna, med avseende på de relevanta brott som avses i artiklarna 3 och 4, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det ska ses som en försvårande omständighet att

- a) brottet har orsakat dödsfall eller allvarlig personskada,
- b) brottet har orsakat förstörelse eller oåterkallelig eller långvarig väsentlig skada på ett ekosystem,
- c) brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rambeslut 2008/841/RIF⁴⁷,
- d) brottet begicks med användande av falska eller förfälskade handlingar,
- e) brottet begicks av en offentlig tjänsteman i samband med dennes utövande av sitt uppdrag,
- f) gärningsmannen har begått liknande tidigare överträdelser av miljölagstiftningen,
- g) brottet genererade eller förväntades generera betydande ekonomiska fördelar eller ledde till undvikande av betydande kostnader, direkt eller indirekt.

⁴⁷ Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet, EUT L 300, 11.11.2008, p. 42.

- h) gärningsmannens handlingar medför miljöskadeansvar, men gärningsmannen uppfyller inte sin skyldighet att vidta avhjälpande åtgärder enligt artikel 6 i direktiv 2004/35/EG⁴⁸.
- i) gärningsmannen bistår inte inspektionsmyndigheter och andra tillsynsmyndigheter när detta krävs enligt lag,
- j) gärningsmannen hindrar aktivt inspektioner, tullkontroller eller utredningar, eller skrämmer eller stör vittnen eller klagande.

Artikel 9

Förmildrande omständigheter

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att, med avseende på de relevanta brott som avses i artiklarna 3 och 4, säkerställa att det får ses som förmildrande omständigheter att

- a) gärningsmannen återställer naturen till sitt tidigare skick,
- b) gärningsmannen förser de administrativa eller rättsliga myndigheterna med uppgifter som de inte skulle ha kunnat erhålla på annat sätt och som hjälper dem att
 - i) identifiera eller väcka åtal mot övriga gärningsmän,
 - ii) finna bevis.

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

Artikel 10

Frysning eller förverkande

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras behöriga myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU⁴⁹ fryser eller förverkar, beroende på vad som är lämpligt, vinning som härrör från något av de brott som avses i det här direktivet och hjälpmedel som använts eller varit avsedda att användas för att begå eller bidra till att begå något av dessa brott.

Artikel 11

Preskriptionstider för straffbara gärningar

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att föreskriva en preskriptionstid som möjliggör utredning, åtal, rättegång och dom i fråga om de brott som avses i artiklarna 3 och 4 under en tillräckligt lång tidsperiod efter det att brotten begåtts, i syfte att hantera dessa brott effektivt.
2. Medlemsstaten ska vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra utredning, åtal, rättegång och rättsliga avgöranden
 - a) av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 som är belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse under en tidsperiod av minst tio år räknat från den tidpunkt då brottet begicks, när gärningarna är straffbara,
 - b) av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 som är belagda med ett maximistraff på minst sex års fängelse för en tidsperiod av minst sex år räknat från den tidpunkt då brottet begicks, när brotten är straffbara,

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

- c) av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 som är belagda med ett maximistraff på minst fyra års fängelse för en tidsperiod av minst fyra år räknat från den tidpunkt då brottet begicks, när brotten är straffbara.
3. Genom undantag från punkt 2 får medlemsstaterna fastställa en preskriptionstid som är kortare än tio år, men inte kortare än fyra år, förutsatt att tidsperioden kan avbrytas eller tillfälligt upphävas i händelse av vissa handlingar.
4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa verkställighet av
- a) fängelsestraff för brott som är belagt med ett maximistraff på minst tio års fängelse, som utdöms efter en slutlig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4, i minst tio år från och med dagen för den slutliga domen.
- b) fängelsestraff för brott som är belagt med ett maximistraff på minst sex års fängelse, som utdöms efter en slutgiltig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4, i minst sex år från och med dagen för den slutliga domen,
- c) fängelsestraff för brott som är belagt med ett maximistraff på minst fyra års fängelse, som utdöms efter en slutgiltig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4, i minst fyra år från och med dagen för den slutliga domen.

Dessa perioder kan omfatta förlängningar av preskriptionstiden till följd av avbrott eller tillfälligt upphävande.

Artikel 12
Jurisdiktion

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 3 och 4 i följande fall:
 - a) Brottet begicks helt eller delvis på dess territorium.
 - b) Brottet begicks ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som är registrerat i medlemsstaten eller för dess flagg.
 - c) Skadan uppkom på dess territorium.
 - d) Gärningsmannen är medborgare eller har sin hemvist i landet.
2. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att utvidga sin behörighet till brott som avses i artiklarna 3 och 4 som begåtts utanför dess territorium i följande fall:
 - a) Brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad inom dess territorium.
 - b) Brottet har begåtts mot en person som är medborgare eller har sin hemvist i landet.
 - c) Brottet har skapat en allvarlig miljörisk på dess territorium.

Om ett brott som avses i artiklarna 3 och 4 omfattas av mer än en medlemsstats behörighet, ska dessa medlemsstater samarbeta för att fastställa vilken medlemsstat som ska genomföra straffrättsliga förfaranden. Ärendet ska, när så är lämpligt och i enlighet med artikel 12 i rambeslut 2009/948/RIF⁵⁰, hänskjutas till Eurojust.

⁵⁰ Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

3. I de fall som avses i punkt 1 c och d ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att utövandet av deras behörighet inte omfattas av villkoret att åtal endast kan väckas efter en anmälan från den stat där brottet begicks.

Artikel 13

Skydd av personer som anmäler miljöbrott eller bistår utredningen

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att skydd som ges enligt direktiv (EU) 2019/1937 är tillämpligt på personer som rapporterar om de brott som avses i artiklarna 3 och 4 i det här direktivet.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att personer som rapporterar om sådana brott som avses i artiklarna 3 och 4 i detta direktiv och lämnar bevis eller på annat sätt samarbetar i samband med utredningen, lagföringen eller domstolsprövning av sådana brott ges nödvändigt stöd och bistånd i samband med straffrättsliga förfaranden.

Artikel 14

Rätt för den berörda allmänheten att delta i förfaranden

Medlemsstaterna ska, i enlighet med sina nationella rättssystem, säkerställa att den berörda allmänheten har lämplig rätt att delta i förfaranden rörande de brott som avses i artiklarna 3 och 4, till exempel som civilrättslig part.

Artikel 15

Förebyggande åtgärder

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder, såsom kampanjer för information och medvetandegörande samt forsknings- och utbildningsprogram, i syfte att minska den samlade miljöbrottsligheten, öka allmänhetens medvetenhet och minska risken för att befolkningen drabbas av miljöbrott. Om så är lämpligt ska medlemsstaterna agera i samarbete med berörda aktörer.

Artikel 16

Resurser

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella myndigheter som upptäcker, utreder, och lagför miljöbrott eller dömer i miljöbrottmål har tillräckligt många kvalificerade anställda och tillräckliga ekonomiska, tekniska och teknologiska resurser för att de effektivt ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 17

Utbildning

Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheter i rättsväsendets uppbyggnad inom unionen ska medlemsstaterna kräva att de som ansvarar för utbildning av domare, åklagare, poliser, domstolspersonal liksom annan personal vid rättsliga myndigheter som arbetar med straffrättsliga förfaranden tillhandahåller lämplig utbildning om syftena med detta direktiv vilken är anpassad till personalens och myndigheternas funktioner.

Artikel 18
Utredningsverktyg

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva utredningsverktyg, som de som används när det gäller organiserad brottslighet eller andra grova brott, också är tillgängliga för att utreda eller lagföra de brott som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 19
Samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter inom en medlemsstat

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att upprätta lämpliga mekanismer för samordning och samarbete på strategisk och operativ nivå mellan alla sina behöriga myndigheter som arbetar med att förebygga och bekämpa miljöbrott. Sådana mekanismer ska åtminstone syfta till att

- a) säkerställa gemensamma prioriteringar och gemensam förståelse av förhållandet mellan straffrättslig och administrativ tillämpning,
- b) utbyta information för strategiska och operativa ändamål,
- c) samråda i enskilda utredningar,
- d) utbyta god praxis,
- e) stödja europeiska nätverk av rättstillämpare som arbetar med frågor som rör bekämpning av miljöbrott och därmed sammanhängande överträdelser,

och kan ha formen av specialiserade samordningsorgan, samförståndsavtal mellan behöriga myndigheter, nationella tillsynsnätverk och gemensam utbildningsverksamhet.

Artikel 20
Nationell strategi

1. Senast den [*Publikationsbyrån – var vänlig för in datumet – inom ett år från ikraftträdandet av detta direktiv*] ska medlemsstaterna fastställa, offentliggöra och genomföra en nationell strategi för bekämpande av miljöbrott som åtminstone ska omfatta
 - a) målen och prioriteringarna för den nationella politiken på detta brottsområde,
 - b) roller och ansvarsområden för alla behöriga myndigheter som deltar i kampen mot denna typ av brott,
 - c) metoderna för samordning och samarbete mellan de behöriga myndigheterna,
 - d) användning av förvaltnings- och civilrätt för att hantera överträdelser som har samband med de brott som omfattas av detta direktiv,
 - e) vilka resurser som behövs och hur specialisering hos yrkesverksamma inom brottsbekämpning ska stödjas,
 - f) förfaranden och mekanismer för regelbunden övervakning och utvärdering av de resultat som uppnåtts,
 - g) stöd från europeiska nätverk som arbetar med frågor som är direkt relevanta för att bekämpa miljöbrott och därmed sammanhängande överträdelser.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att strategin ses över och uppdateras med jämna intervall på högst 5 år, på grundval av en riskanalysbaserad strategi, för att beakta den relevanta utvecklingen och trender och relaterade hot när det gäller miljöbrott.

Artikel 21

Datainsamling och forskning

1. Medlemsstaterna ska samla in statistiska uppgifter för att övervaka effektiviteten i sina system för bekämpning av miljöbrott.
2. De statistiska uppgifter som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone
 - a) antal anmälda miljöbrott,
 - b) antal utredda miljöbrott,
 - c) genomsnittlig längd på utredningarna av miljöbrott,
 - d) antal fällande domar för miljöbrott,
 - e) antal fysiska personer som dömts till påföljd för miljöbrott,
 - f) antal juridiska personer som dömts till påföljd för miljöbrott eller motsvarande brott,
 - g) antal avskrivna domstolsärenden avseende miljöbrott,
 - h) påföljdstyper och påföljdsnivåer som utdömts för miljöbrott, inbegripet per miljöbrottskategori enligt artikel 3.
3. Medlemsstaterna ska se till att en konsoliderad översyn av deras statistik offentliggörs regelbundet.
4. Medlemsstaterna ska årligen till kommissionen översända de statistiska uppgifter som avses i punkt 2 i ett standardformat som fastställs i enlighet med artikel 22.
5. Kommissionen ska regelbundet offentliggöra en rapport på grundval av de statistiska uppgifter som lämnats av medlemsstaterna. Rapporten ska offentliggöras första gången tre år efter det att det standardformat som avses i artikel 22 har fastställts.

Artikel 22

Genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa det standardformat för uppgiftsöverföring som avses i artikel 21.4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.3.
2. Vid överföringen av statistiska uppgifter ska standardformatet innehålla
 - a) en gemensam klassificering av miljöbrott,
 - b) en gemensam överenskommelse om räkneenheter,
 - c) en gemensam överenskommelse om stegen i förfarandet (utredning, åtal, rättegång) i miljöbrottsförfarandet,
 - d) ett gemensamt rapporteringsformat.

Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 24
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*Publikationsbyrå: var vänlig för in datumet: 18 månader efter det att detta direktiv trätt i kraft*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. De ska genast underrätta kommissionen om detta. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25
Utvärdering och rapportering

1. Kommissionen ska senast den [*Publikationsbyrå: var vänlig för in datumet - 24 månader efter tidsfristen för genomförande av detta direktiv*] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter den behöver för att utarbeta denna rapport.
2. Medlemsstaterna ska vartannat år från och med den [*Publikationsbyrå: för in datumet ett år efter utgången av införlivandeperioden*] lämna in en rapport till kommissionen inom tre månader med en sammanfattning av genomförandet och de åtgärder som vidtagits i enlighet med artiklarna 15–17, 19 och 20.

3. Senast den [Publikationsbyrå: för in datumet fyra år efter utgången av införlivandeperioden] ska kommissionen göra en utvärdering av verkningarna av detta direktiv och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta rapporten.

Artikel 26

Upphävande av direktiv 2008/99/EG

Direktiv 2008/99/EG ska ersättas med avseende på de medlemsstater som är bundna av det här direktivet, utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande av det direktivet med nationell rätt. För de medlemsstater som är bundna av detta direktiv ska hänvisningar till direktiv 2008/99/EG anses som hänvisningar till det här direktivet. Vad gäller medlemsstater som inte är bundna av detta direktiv ska de fortsätta att vara bundna av direktiv 2008/98/EG.

Artikel 27⁵¹

Tillämpning av direktiv 2005/35/EG

Direktiv 2009/123/EG ska ersättas med avseende på de medlemsstater som är bundna av det här direktivet, utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande av det direktivet med nationell rätt. **För de medlemsstater som är bundna av detta direktiv ska hänvisningar till direktiv 2009/123/EG anses som hänvisningar till det här direktivet.** Vad gäller medlemsstater som inte är bundna av detta direktiv ska de fortsätta att vara bundna av direktiv 2009/123/EG om ändring av direktiv 2005/35/EG.

⁵¹ Denna reviderade text till artikel 27 föreslås av ordförandeskapet i samverkan med rådets juridiska avdelning. Den ingår inte i den partiella allmänna riktlinjen.

Artikel 28

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 29

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande]